

„Intrând într-un sat, L-au întâmpinat zece leproși care stăteau departe, și care au ridicat glasul și au zis: Iisuse, Învățătorule, fie-Ți milă de noi! Și văzându-i, El le-a zis: Duceți-vă și vă arătați preoților. Dar, pe când ei se duceau, s-au curățit. Iar unul dintre ei, văzând că s-a vindecat, s-a întors cu glas mare slăvind pe Dumnezeu. Și a căzut cu fața la pământ la picioarele lui Iisus, mulțumindu-I. Și acela era samarinean. Și răspunzând, Iisus a zis: Au nu zece s-au curățit? Dar cei nouă unde sunt? Nu s-a găsit să se întorcă să dea slavă lui Dumnezeu decât numai acesta, care este de alt neam? Și i-a zis: Scoală-te și du-te; credința ta te-a mântuit.”

(Luca 17, 12-19)

Boala este o stare incotestabilă prin care trece tot sufletul uman și de care nu ne preocupăm decât prin ameliorarea durerii. Este străină de Voia lui Dumnezeu, este urmare a depărtării noastre de El; nu prin faptul că atunci când suntem cu El nu ne îmbolnăvim, ci prin viața aceasta după căderea lui Adam din Rai.

Nu știu ce ar fi fost dacă oamenii credincioși nu s-ar îmbolnăvi, dar dacă aceasta ar fi fost posibil, cred că am fi fost cu toți mult mai credincioși. Însă **boala nu ar trebui să ne influențeze credința, dar credința ne poate influența boala**. Nu numai printr-o tămăduire ce de multe ori ni se descrie în Sfânta Scriptură, ci și prin privirea bolii ca mesaj, ca semnal de alarmă, ca o reacție...

Există o îmbolnăvire a sufletului, există și o îmbolnăvire a trupului, dar mai mult decât atât există și o îmbolnăvire a minții. Nu trebuie să fii considerat nebun pentru a constata că mintea nu mai înțelege adevărul, ci să ne aducem aminte că **„în mintea strâmbă și lucrul drept se strâmbă”** (Sf. Maxim Mărturisitorul). Așa că seriozitatea cu care abordezi lucrurile, ori oamenii, ori boala, denotă luciditatea cu care încercăm să le privim.

Semnalul de alarmă ce îl transmite trupul este un "mesaj codificat" ce încearcă să ne spună că de fapt nu trupul este pricina, ci gândirea nu mai poate controla tristețea, ispita, bucuria, impasul... Să spunem că omul este ca o mașinărie. Durerea devine "beculețul roșu" prin care suntem înștiințați că există o defecțiune a gândirii. Dacă eu nu repar "computerul mașinii" altfel spus gândirea, atunci defecțiunea mașinării (trupului) nu poate fi reparată.

De cele mai multe ori nu privim la ce vrea să ne spună boala trupului, ci ne îndreptăm cu agonie tulburătoare către o salvare ce ar putea fi caracterizată prin spargerea "beculețului roșu", prin alinarea durerii. Nu sunt de părere că omul trebuie să sufere pentru a privi către Dumnezeu, nici că boala este de la Domnul; dar cred și mărturisesc că **fiecare dintre noi ar trebui să privească boala trupului ca un îndemn spre îndreptare, ca o corectare a felului în care trăiește**.

Dar începutul tămăduirii poate fi și în încercarea de a mă cunoaște pe mine, pe Hristos. Fericitul Augustin se ruga suspinând: **„Doamne, ajută-mă să te cunosc pe Tine ca să mă cunosc pe mine.”** Această rugăciune ne descoperă certitudinea că **omul se poate tămădui numai strigând către Hristos. Așa cum strigătul este o chemare, și ascultarea poate fi o vindecare**. Cei zece leproși se așează în calea Domnului strigând și insistând, ascultând porunca și vindecându-se; acum **Hristos stă în calea noastră așteptând, iar noi Îl ocolim grăbiți**.

Lepra este o boală ce deteriorează trupul chiar până la o descompunere totală a țesuturilor. Leprosul devine un om marginalizat, un om ce nu mai aparține societății, și totuși, Hristos nu îi vede ca niște paria, ci îi vindecă ca pe oricare dintre noi. Există o simbolistică adâncă în această minune descrisă...

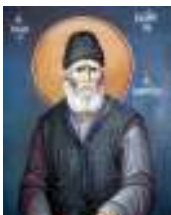
Lepra trupului este vizibilă, cea a sufletului însă nu se vede. Orice păcat este o lepră a sufletului, orice boală este agravarea acesteia și semn că ea există. Sunt păcate vizibile: fumatul, băutura, drogurile, curvia, etc.; sunt și păcate invizibile mai mari decât acestea: mândria, invidia, ura, nepăsarea...! Care dintre ele vi se par a fi mai mari în fața Domnului? Noi îi vedem și de cele mai multe ori îi judecăm fără să îi înțelegem pe cei "ologi" la trup (fumători, bețivi...), iar pe cei "ologi" la suflet nu îi vedem decât atunci când într-un fel sau altul își "dezlănțuie" boala și față de noi.

Gestul plin de o relevanță covârșitoare prin care Hristos nu desconsidera sufletele acestor leproși, ci din contră prin îndemnul dat lor îi vindecă, ne descoperă nu numai **marea iubire a Lui pentru NOI TOȚI, ci și puterea tămăduitoare a "poruncii"**. Porunca în limbajul omenesc este o obligație de a face ceva fără voia ta, de cele mai multe ori fără nici un sens; **în Hristos aceeași poruncă devine un îndemn mântuitor (vindecător) atunci când accepți și voința ta devine una cu a Lui**.

Căutăm vindecarea la oameni, căutăm înțelegerea la învățații vremii, căutăm fericirea în plăceri lumești... Din toate lipsește Hristos. **El, ale cărui îndemnuri sunt vindecătoare, nu poate face nimic atâta timp cât eu rămân nepăsător prezenței Lui în viața mea**.

Scriu aceste rânduri astăzi când este sărbătorit Mihai Eminescu, și îmi aduceam aminte că a spus: **„lumea-i visul sufletului nostru”**. Cuvânt profund, dar în același timp mă face să conștientizez că, **cu cât sufletul nostru este mai curat - fără urmele leprei - cu atât lumea în care trăim poate fi mai frumoasă, mai sănătoasă**. Așa cum vindecarea nu începe prin ameliorarea durerii, tot așa și societatea nu se va însănătoși dacă eu, cel puțin, nu mă voi feri de păcat.

ANUNT: Patriarhia Ecumenică a anunțat că, în ședința Sfântului Sinod de pe 13 ianuarie 2015, a fost hotărâtă canonizarea Cuviosului Paisie Aghioritul. Acest lucru s-a produs sub conducerea Prea Fericirii Sale pe 13 ianuarie 2015, în urma unei cercetări amănunțite a aspectelor legate de această temă. Prin urmare, Sf.Sinod a **decis în unanimitate înscrierea în Sinaxarul Bisericii Ortodoxe Grecești a călugărului Paisie Aghioritul.** Patriarhia Ecumenica, 13 ianuarie 2015 www.cuvantul-ortodox.ro

Părintele Paisie Aghioritul (1924 – 1994), pe numele de mirean Arsenie Eznepidis, s-a născut la 25 iulie 1924, la Farasa, la câteva sute de km de Cezareea. În anul 1953 ajunge la Sf.Mănăstire Esfigmenu din Athos. După un an este făcut rasofor, primind numele de Averchie, iar la mănăstirea Filotheu primește schima mică și numele de Paisie. În 1958 se mută la Sf.Mănăstire a Nașterii Maicii Domnului, la Stomio - Konita, unde a rămas până în 1962, după care a plecat în peninsula Sinai. Revine în 1964 la Sf.Munte și se stabilește la Schitul Iviron. În 1968 ajunge la mănăstirea Stavronikita, iar în martie 1969, merge la chilia Sf.Cruce, unde viețuiește până în anul 1979. În data de 4 februarie 1994 este operat la Tesalonic și apoi dus la mănăstirea „Sf.Ioan Teologul“ de la Suroti pentru a fi îngrijit. A trecut la cele veșnice pe 12 iulie 1994. Potrivit dorinței sale, a fost înmormântat la Sf. Mănăstire a Sf.Ioan Teologul de la Suroti (Tesalonic). www.crestinortodox.ro

"Mulți dintre studenți, deși au învățat bine lecțiile, nu se duc să-și dea examenele, pentru că se tem că nu vor scrie bine. Și cu toate că ei ar putea face față cu ușurință examenelor, își creează ei înșiși, din pricina fricii, o stare de panică. Dar **dacă ei ar spune cu smerenie: „Rugați-vă pentru mine ca să merg bine la examene, pentru că singur nu cred că o să reușesc. Dar cu rugăciunile voastre voi încerca”**, atunci, prin faptul că se smeresc, vor primi și harul lui Dumnezeu și iluminarea dumnezeiască. Pe lângă aceasta, înainte de a începe examenele, să se roage Sfântului lor ocrotitor, iar acela îi va ajuta potrivit cu credința și evlavia pe care o au."

Sf.Cuv. Paisie Aghioritul (+ 1994)

19 Ianuarie – Sf.Macarie cel Mare (295-392 d. Hr.) - Zis-a avva Macarie : de s-a făcut într-o tine defăimarea ca lauda și sărăcia ca bogăția și lipsa ca îndestularea, nu vei muri. **Căci cu neputință este ca cel ce crede bine și lucrează cu blagoslovenie să cadă în necurăția patimilor și în înșelăciunea diavolilor.** (Avva Macarie, Patericul egiptean)

21 Ianuarie – Sf. Maxim Mărturisitorul (580-662) - "Nu întrebuița rău ideile, ca să nu fii silit să întrebuițezi rău și lucrurile. Căci de nu păcătuiește cineva mai întâi cu mintea, nu va păcătui nici cu lucrul.."

23 ianuarie – Sinodul VI-Ecumenic (680-681) – S-a ținut la Constantinopol în timpul împăratului Constantin al IV-lea Pogonatul. Au participat 174 episcopi. În ședința a 18-a din 16 septembrie 681, în prezența împăratului, s-a publicat în mod solemn mărturisirea de credință, care învață că "în Iisus Hristos sunt două voințe și două lucrări sau energii, corespunzătoare celor două firi, neamestecate și neschimbate, neîmpărțite și nedespărțite, precum și neopuse una alteia, cea omenească urmând într-o voință și lucrării celei divine" și nici una din cele două naturi nu poate fi socotită fără lucrare sau fără voință.

COMUNICAT: Întrucât în București, într-o încăpere amenajată în două garaje din sectorul 3, un fost ieromonah Onufrie – Căruntu Emilian provoacă confuzie și derutează credincioșii ortodocși prin oferirea spre închinare a unei icoane a Sfântului Mare Mucenic Efrem cel Nou și oficierea de pretinse slujbe religioase, **Arhiepiscopia Bucureștilor precizează:**

În ședința din 8 mai 2014, **Consistoriul monahal al Arhiepiscopiei Sucevei și Rădăuților a pronunțat caterisirea ieromonahului Onufrie** – Căruntu Emilian de la mănăstirea Sihăstria Rarăului pentru abateri canonice, încălcarea sistematică a unor prevederi din regulamentul vieții monahale și practici liturgice neconforme cu rânduiala ortodoxă. Astfel, prin caterisire, fostul ieromonah Onufrie – Căruntu Emilian **a pierdut calitatea de slujitor al Bisericii Ortodoxe Române și, în consecință, dreptul de slujire.** După caterisire, Căruntu Emilian a continuat practicile liturgice interzise de Biserica Ortodoxă prin care **înșală credincioșii ortodocși din București**, cărora la început se recomanda drept cleric al unei autointitulate „Mitropolii Autonome de Milano și Aquileea”, nerecunoscută nici de statul italian și nici de vreuna dintre Bisericile Ortodoxe surori. Mai nou, pretinde în mod abuziv și ilegal că este preot al *Asociației Mitropolia Autonomă după Vechiul Calendar – „Episcop Gherasim”*, însă nici aceasta nu este recunoscută de stat ca fiind cult religios.

În concluzie, Arhiepiscopia Bucureștilor recomandă credincioșilor ortodocși să nu se lase înșelați de acest **fost preot călugăr** și să sesizeze autoritățile abilitate ale statului când li se solicită să ofere bani și bunuri materiale, pentru a fi pomeniți la slujbele religioase.

BIROUL DE PRESĂ AL ARHIEPISCOPIEI BUCUREȘTILOR 13.01.2015

Programul săptămânii 18 ianuarie 2015 – 25 ianuarie 2015

Ziua	ORA	Slujbe
Duminică	18 ianuarie	8 - 12 - Sf. Liturghie (Duminica celor 10 leproși) – Pr.Ticu
Duminică	18 ianuarie	17 - 18 - Paraclisul Maicii Domnului și cateheza – Pr.Ticu
Luni	19 ianuarie	17 - 18 - Acatistul Sf.Arhangheli – Pr.Ticu
Martți	20 ianuarie	- Program administrativ (zi liberă)
Miercuri	21 ianuarie	9 - 11 - Sfințirea mică a apei – Pr.Ticu
Vineri	23 ianuarie	9 - 11 - Taina Sf.Maslu
Vineri	23 ianuarie	17 - 18 - Slujba acatistului – Pr.Ticu
Sâmbătă	24 ianuarie	8 - 11 - Sfânta Liturghie și pomenirea celor adormiți – Pr.Ticu
Sâmbătă	24 ianuarie	17 - 18 - Vecernia duminicii a 32-a după Rusalii – Pr.Dragoș
Duminică	25 ianuarie	8 - 12 - Sf. Liturghie (Duminica lui Zaheu) – Pr.Dragoș
Duminică	25 ianuarie	17 - 18 - Paraclisul Maicii Domnului și cateheza – Pr.Dragoș